Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26110
Copyright: Admont, Benediktinerstift

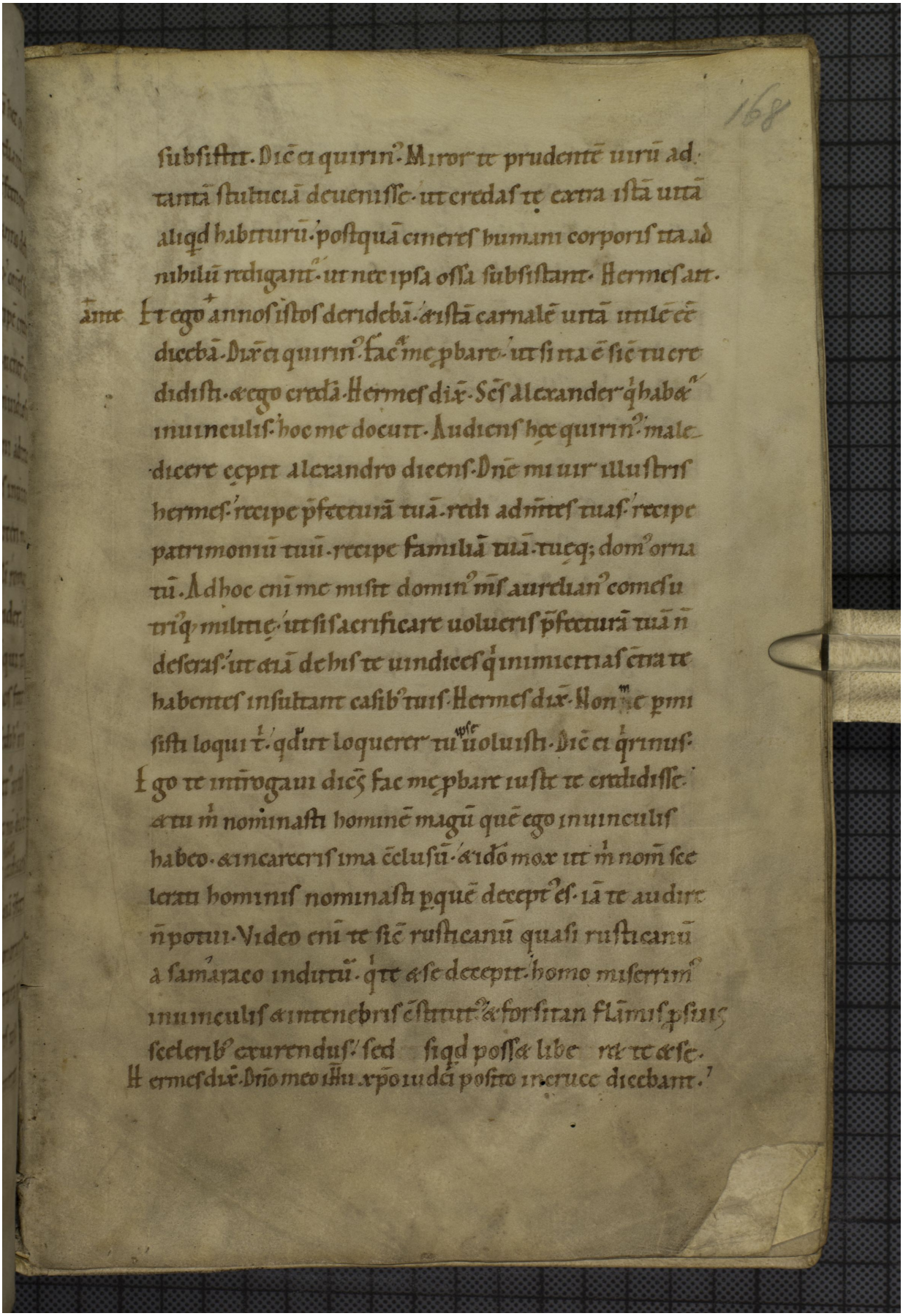

168

subsistit. Dic ei quirin. Miror te prudentem uirum ad
tantam stultitiam deuenisse. ut credas te extra istam uitam
aliqd habituru. postqua cineres humani corporis ita ad
nihilu redigant. ut nec ipsa ossa subsistant. Hermes ait.
ante Et ego annos istos deridebam. carnalem uitam uilem esse
dicebam. Dix ei quirin. fac me pbare. ut si ita e sicut tu cre
didisti. ego credam. Hermes dix. Ses Alexander qhabat
in uinculis. hoc me docuit. Audiens hoc quirin. male
dicere cepit Alexandro dicens. Dne mi uir illustris
hermes. recipe pfectura tua. redi ad nites tuas. recipe
patrimoniu tuu. recipe familia tua. tueq; dom orna
tu. Ad hoc enim me misit domin mis aurelian comes u
triq militie. ut si sacrificare uolueris pfectura tua n
deseras. ut eam debis te uindices qinimicitias etia te
habentes insultant casib tuis. Hermes dix. Non me pmi
sisti loqui t. qd uit loquerer tu ipse uoluisti. Dic ei qrinus.
Ego te interrogaui dicens fac me pbare iuste te credidisse.
a tu m nominasti hominem magu que ego in uinculis
habeo. a in carceris ima eclusu. ardo mox ut m nom sce
lerati hominis nominasti pque decept es. ia te audire
n potui. Video enim te sic rusticanu quasi rusticanu
a samaraco indutu. qte a se decepit. homo miserrim
in uinculis a in tenebris estituit. a forsitan flamis psius
sceleribus exurendus. sed siqd possa libe rare te a se.
Hermes dix. Dno meo illu xpo iudei posito in cruce dicebant.